

Hej och välkomna, höll jag på att säga!

Kristian Blensenius
Svenska språket

Svenskan förfogar över ett antal aspektuella uttryck, t.ex. konstruktionen *hålla på (att/och) + V*:

1. Jag *höll på att stänga butiken* när rånarna slog till.

I exemplet ovan används den imperfektiverande konstruktionen *hålla på (att/och) + V* för att uttrycka att en process (*jag stängde butiken*) pågår under tiden en punkthändelse (*rånarna slog till*) inträffar. Observera att tolkningen inte hade blivit riktigt lika tydlig utan *hålla på*: i detta fall hade satsen kunnat tolkas som att jag stängde butiken först *efter* att rånarna slog till.

Konstruktionen *hålla på att + V* (enbart med infinitivmärket *att* och normalt enbart med infinitiv verb) kan emellertid också uttrycka att något bara är *nära* att inträffa. Satser med denna betydelse verkar kunna delas in i två grupper: sådana som kan och sådana som inte kan följas av ett påstående som förnekar satsinnehållet:

2. a) Medan snickaren *höll på att riva ner väggen*, drack jag en kopp kaffe. (??Men som tur var rev snickaren inte ner väggen.)
b) Jag var så förvirrad att jag *höll på att riva ner väggen*. (Men som tur var rev jag inte ner den.)

Mitt föredrag kommer framför allt att handla om hur satserna i exempel 2 kan karakteriseras.